

Det kan jo ogsaa være vanskeligt at gennemføre et saadant Forbud; man forbyder ikke Fodgængere at gaa med Lygte eller en kørende at have en Lygte paa sin Vogn. Om et Forbud i saa Henseende over for Cyklisten har der heller ikke været Tale i Udvalget. Fra alle Sider har man været enig om, at et saadant Forbud ikke vilde være heldigt. Intet er saa uhyggeligt for en Cyklist som at sidde i Mørke og møde andre, der heller ikke have Lygte, idet han er uhjælpelig prisgivet til det, der under saadanne Omstændigheder sker. Derimod har man i Udvalget drøftet en Bestemmelse om Lytteglassets Farve og særlig om Farven i de Sideglas, som benyttes. Det har dog ikke ført til noget Ændringsforslag, uagtet det vides, at Trafikministeren ønsker, at det forbydes at have røde Sideglas, idet det har hændet tre Gange, tror jeg, at et Tog er standset derved, at Lokomotivføreren har faaet Øje paa det røde Glas, har troet, at det var et Faresignal og standset Toget. Forbud mod at have rødt Sideglas i sin Lygte findes ogsaa i Tyskland, men ingen andre Steder. Da en hel Del af vor Lovgivning har sit Mønster i Tyskland, kan det heller ikke undre, at man herhjemme har tænkt paa at benytte Lejligheden til at indføre et Forbud i saa Henseende. For Cyklisten er det selvfølgelig ganske ligegyldigt, hvad Farven er, det spiller ikke for ham nogen som helst Rolle. Spørgsmaalet er rejst fra Indenrigsministerens Side, men det er i Virkeligheden ikke, hvad man kan kalde vel overvejet. Sagen er jo nemlig den, at hvis en Cyklist staar med sin Cykle ved en Bom og derved bevirker, at Toget standser, er der jo den Mulighed, at Bommanden kan anmode ham om at skjule det røde Glas. Nogen Fære vil det i alt Fald ikke kunne medføre, hvad det derimod vil kunne, hvis Lokomotivføreren har set Cyklens hvide Lygter og altsaa tror, der er fri Bane, selv hvor der ikke er signaliseret „klar Bane“ fra Jærnbanen. Det er et meget indviklet Forhold, og man har ikke andetsteds end i Tyskland truffet Bestemmelser om det røde Sidelys. Og jeg kan af egen personlig Erfaring oplyse, at man i Tyskland ingenlunde er tilfreds med den gældende Bestemmelse. Man kan ogsaa let paavise Steder her i Landet, hvor en Bakke ligger i Højde med en Jærnbanedæmning eller Jærnbanegennemskæring, og hvor et hvidt Lygtelys netop vil være i Højde med Signalstangens Farelys, og da vil det hvide Sidelys kunne komme til at

gøre mere Skade, end om Lyset var rødt eller havde en hvilken som helst anden Farve. Den højtærede Justitsminister udtalte endvidere, at han ønskede Bestemmelsen om, at Lysapparatet skulde være en Lygte, at Lygten skulde sidde foran paa Maskinen og kaste et klart Lys fremad. Bestemmelsen om, at Lysapparatet skal være en Lygte, kan jeg ikke være med til. Vi have hidtil, især i Sommertiden, haft Lov til at køre med venetianske Papirballoner, og hvorfor skulde man ikke have Lov til det? Jeg kan heller ikke være med til, at Lysapparatet skal sidde foran paa Maskinen. Det hænder ofte, at man har det i Haanden. Det kan endvidere hænde, og det er netop sket en Del i den senere Tid, at de lange Lygter, der ere indrettede til Stearinlys, gaa itu, og Cyklisten tager saa og stikker Lygten i Sidelommen, hvor den sidder ganske udmærket. Og det kan jo være de vejfarende ganske ligegyldigt, hvor Lyset sidder, naar de bare kunne se, at der kommer en Cyklist. Vi have jo ogsaa set, at vore Baldamer i deres Bryst- og deres Haarpynt bare smaa elektriske Glødelys, og hvorfor skulde en Cyklist, hvis han har Raad og Lyst dertil, ikke ogsaa kunne benytte dem? Jeg skal endelig fremhæve, at Edison nylig har opfundet — det er ganske vist endnu ikke kommet frem, men der er givet Meddelelse om det i videnskabelige Tidsskrifter — en lille tommelang Genstand, som man kan anbringe hvor som helst, og som lyser uden at varme. Det er i saa Fald første Gang i Menneskeslægtens Historie, at man har frembragt et Lys uden Varme; men det synes virkelig saa, og der er da ingen Grund til, at vi skulle afskære Landets cyklende Befolkning i at nyde godt af Civilisationens Fremskridt. Betyggelsen for de vejfarende og Cyklisterne selv er fuldstændig, naar der blot er et Lys, som man kan se. Den Bestemmelse, som Ministeren ønsker om, at Lygten skal kaste et klart Lys fremad, er ikke ganske heldig. Den vil dog kunne optages til Undersøgelse, ligesom Bestemmelsen om det røde Sidelys, efter de Udtalelser, der nu kunne komme fra Ministerbordet vedrørende denne Sag. Det bereder tit en Cyklist megen Gene, at han skal have et klart skinnende Lys lige foran sig. Han forhindres derved i at se Vognene. Man hører tit en Vogn komme, uden at man aner, om den kommer paa samme Side, paa Midten eller paa den anden Side, før man er paa Siden af den, og det ofte er for silde. Jeg skal minde det høje